

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea

recursului în anulare declarat de

Tatiana Feodorova
(art. 264¹ alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ire-159/2023
Nr. PIGD 1-21063017-01-1r/e-19092023)*

Chiar dacă instituția recursului în anulare a fost abolită la 01 septembrie 2023, recursurile în anulare declarate până la acea dată se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Explicarea sensului sintagmei „viciu fundamental” din fostul art. 453 alin. (1) CPP; Lipsa încălcării dreptului la interpret.

30 septembrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Elena Ungureanu

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Mihail Diaconu, Silvia Gîrbu

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnată Tatiana Feodorova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Vladislav Gribincea

Ghenadie Eremciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Tatiana Feodorova s-a născut în anul XXXXX în raionul XXXXX. Ea și-a luat permisul de conducere în anul 2012. Ea a fost condamnată în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Condamnată a fost apărută în această cauză de avocatul Vladimir Mării.

3. Cauza penală a fost examinată în procedură generală. Atît în prima instanță cît și în instanța de recurs cauza penală a fost examinată în prezența condamnatei. La etapa urmării penale cît și în prima instanță, condamnată a fost asigurată cu interpret.

4. Prima instanță a găsit-o pe Tatiana Feodorova vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 216 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. La 22 februarie 2023, curtea de apel a respins recursul apărării ca nefondat.

5. La 20 iulie 2023, avocatul Vladimir Mării, în numele condamnatei Tatiana Feodorova, a depus recurs în anulare prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare.

6. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 01 aprilie 2021 și s-a finalizat în 15 aprilie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 28 aprilie 2021 – 29 decembrie 2022. Instanța de recurs a examinat cauza între 23 ianuarie 2023 și 22 februarie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 20 iulie 2023.

ÎN FAPT

7. La 23 martie 2021, în jurul orei 01:00, Tatiana Feodorova, conducând automobilul de model „XXXXX” pe șos. Hâncești, mun. Chișinău, a fost stopată de către agenții de patrulare din cauza conducerii neregulamentare. În urma testării cu etilotestul de model „Dragher”, a fost constatată starea de ebrietate cu grad avansat (concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,82 mg/l). Acțiunile lui Tatiana Feodorova au fost încadrate conform art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

8. În momentul testării și constatării stării de ebrietate, condamnatei i-au fost aduse la cunoștință drepturile sale atât în limba rusă cât și în limba română (f.d. 12). Tatiana Feodorova nu a contestat rezultatul testului alcoolsopic (f.d. 14, 28, 30). După testare, condamnata a fost dusă la inspectoratul de poliție, unde timp de cel puțin două ore, a fost documentat cazul.

9. La 01 aprilie 2021, a fost emisă ordonanța de pornire a urmăririi penale în privința condamnatei în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal. La 06 aprilie 2021 condamnata a fost recunoscută în calitate de bănuit (f.d. 43), iar ulterior în calitate de învinuit (f.d. 53).

10. La 15 aprilie 2021, când a fost audiată în calitate de învinuit, Tatiana Feodorova a refuzat să facă declarații (f.d. 62).

11. La 29 decembrie 2022, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Tatiana Feodorova a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 216 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Prima instanță a constatat vinovăția recurentei deoarece rezultatul testării alcoolsopice cu aparatul „Dragher” a confirmat concentrația de alcool de 0,82 mg/1 în aerul expirat. Declarațiile martorilor și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală de asemenea confirmă starea de ebrietate a condamnatei.

12. Cauza în prima instanță a fost examinată în prezența inculpatei, cu asigurarea interpretului (f.d. 126-130, 134). Sentința i-a fost prezentată în limba română (f.d. 144-148) și în limba rusă (f.d. 153-162).

13. La 28 iunie 2022, apărătorul inculpatei a declarat apel, chiar dacă sentința era pasibilă de a fi contestată doar cu recurs. El a solicitat casarea sentinței și achitarea inculpatei, invocând că inculpatei i-a fost încălcat dreptul la interpret atât în timpul constatării faptei de către agentul constatator, cât și în timpul examinării cauzei în primă instanță. De asemenea, agentul constatator nu ar fi condus-o pe Feodorova la Dispensarul Narcologic pentru examenul medical.

14. La 22 februarie 2023, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a examinat apelul declarat conform procedurii recursului și l-a respins printr-o decizie irevocabilă. Colegiul a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept încadrând just acțiunile lui Tatiana Feodorova în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Potrivit instanței, declarațiile martorilor, procesele-verbale de ridicare și examinare a obiectelor, rezultatul testării cu etilotestul au confirmat vinovăția inculpatei pe deplin. În ceea ce privește argumentele recurentului cu privire la examinarea cauzei cu încălcarea dreptului la interpret, cât și a modului de administrare a probei de bază și a faptului că în momentul testării inculpata nu înțelegea limba în care vorbeau agenții, instanța de recurs a menționat că la momentul stopării și supunerii acesteia testării alcoolsopice cu aparatul „Drager”, colaboratorii poliției vorbeau cu inculpata atât în limba română cât și în limba rusă. Inculpata singură a declarat că, „... La întrebarea de către agent dacă a consumat

ceva, a răspuns afirmativ agentului că a consumat cu mai mult de șase ore în urmă doar un pahar cu vin ([para. 45-46 din decizie](#)). Instanța de recurs a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

15. În instanța de recurs, traducerea în limba rusă pentru condamnată a fost efectuată de un asistent judiciar care anterior a activat în calitate de interpret în instanța de judecată. Condamnata nu a formulat obiecții față de traducere.

16. La 20 iulie 2023, condamnată Tatiana Feodorova a depus recurs în anulare prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și reamplasarea cauzei la judecată. În motivarea recursului se invocă motive identice celor invocate în recurs (a se vedea paragraful 12). Suplimentar, recurenta menționează că la data examinării recursului în instanța de apel în ședința de judecată nu a fost asigurată cu interpret. Recursul este întocmit în limba română.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 16 alin. (2) Cod de procedură penală, limba în care se desfășoară procesul penal și dreptul la interpret.

„Persoana care nu posedă sau nu vorbește limba de stat are dreptul să ia cunoștință de toate actele și materialele dosarului, să vorbească în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată prin interpret.”

18. Art. 6 alin. 3 lit. e) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului prevede:

„Orice acuzat are dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.”

19. Art. 1 alin. (1) - (3) a Legii nr. 264/2008, cu privire la statutul, autorizarea și organizarea activității de interpret și traducător în sectorul justiției, prevede:

„(1) Prezenta lege reglementează statutul, autorizarea și organizarea activității interpreților și traducătorilor implicați în activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, organelor procuraturii, organelor de urmărire penală, instanțelor judecătorești, notarilor, avocaților și executorilor judecătorești.

(2) Pentru organele indicate la alin.(1) pot efectua interpretări și/sau traduceri doar interpreții și/sau traducătorii autorizați.

(3) Prin excepție de la alin. (2), în cazurile în care nu există interpreți și/sau traducători autorizați din/în limbile pentru care se solicită interpretarea și/sau traducerea ori interpreții și/sau traducătorii autorizați nu pot fi contractați pentru efectuarea interpretării și/sau traducerii, organele indicate la alin.(1) (printre care sunt și instanțele judecătorești) pot folosi persoane care cunosc

limbile din/în care se face interpretarea și/sau traducerea, dar care nu sînt autorizate.”

20. Articolul 85 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, la momentul examinării cauzei, prevedea următoarele:

„(1) Interpret, traducător este persoana care cunoaște limbile necesare pentru interpretarea semnelor celor muți ori surzi sau traducere, precum și terminologia juridică, nu este interesată în cauza penală și acceptă să participe în această calitate. Interpretul, traducătorul este desemnat în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în cazurile prevăzute de prezentul cod. Interpretul, traducătorul poate fi numit din rîndul persoanelor propuse de către participanții la procesul penal.

(2) Judecătorul, procurorul, persoana care efectuează urmărirea penală, apărătorul, reprezentantul legal, grefierul, expertul, martorul nu sînt în drept să-și asume obligații de interpret, traducător chiar dacă posedă limbile și semnele necesare pentru traducere.”

21. Instituția recursului în anulare a fost abrogată prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse pînă la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

22. Conform art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția în vigoare pînă la 31 august 2023, când au intrat în vigoare modificările operate prin Legea nr. 245 din 31 iulie 2023):

„(1) Judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și a avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului, însă dacă este necesar, instanța de recurs poate recunoaște prezența lor obligatorie, informîndu-i despre aceasta. ...”

23. Pînă la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată...”

24. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„44) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților

Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

25. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

26. La data depunerii recursului în anulare, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citirea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

27. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(5¹) ... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

28. Art. 134¹² Cod penal, pînă la modificările efectuate prin Legea nr.136 din 06 iunie 2024 definea starea de ebrietate în felul următor:

„Articolul 134¹². Starea de ebrietate

„(1) Prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l.

(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.”

29. Art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 25 ianuarie 2021, prevedea următoarele:

„(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

30. La 06 iunie 2024, prin Legea nr. 136, a modificat art. 134¹² și art. 264¹ Cod penal (în vigoare din 07 septembrie 2024). Această lege a exclus din art. 134¹² alin. (2) și (3) și a dat titlul art. 264¹ și alin. (1) ale acestuia într-o nouă redacție. Acestea au următorul conținut:

„Articolul 264¹. Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție (a se vedea para. 27), în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 26), admisibilitatea recursului în anulare este examinat de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

32. Recursul în anulare examinat a fost declarat în mai puțin de șase luni de la pronunțarea deciziei instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

33. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă hotărârea atacată irevocabilă este afectată de un viciu fundamental.

a. Definirea „viciului fundamental”

34. Art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, care definește „viciu fundamental”, nu este foarte explicit. Sintagma „viciu fundamental” a fost preluată în Codul de procedură penală din Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la Convenția Europeană pentru Drepturile omului (CEDO). Prin urmare, sintagma „viciu fundamental” urmează a fi interpretată prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO).

35. Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la CEDO prevede excepții de la principiul *res judicata* în materie penală. Excepțiile se referă la apariția unor fapte noi sau recent descoperite sau la constatare unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente. În această cauză nu se invocă apariția unor „fapte noi sau recent descoperite”. Prin urmare, ultima sintagmă nu va fi interpretată în această hotărâre.

36. Noțiunea de „viciu fundamental”, în sensul art. 4 alin. 2 din Protocolul nr. 7, sugerează că numai o încălcare gravă a unei norme de procedură, care aduce o

gravă atingere integrității procedurii precedente, poate servi ca bază pentru redeschiderea acesteia în detrimentul persoanei acuzate. Când redeschiderea este solicitată în beneficiul persoanei acuzate, cerințele pentru redeschiderea procedurii ar putea fi mai puțin stricte, cu condiția că nu sunt afectate drepturile altor persoane. În ultimul caz, natura viciului va trebui evaluată în primul rând în funcție de dacă s-a încălcat dreptul la apărare și, astfel, a fost împiedicată buna administrare a justiției. În toate cazurile, motivele care justifică redeschiderea procesului trebuie să fie de natură „să afecteze hotărârea pronunțată” (mutatis mutandis hot. CtEDO [Mihalache v. România](#), 2019, para. 133).

37. Asigurarea unificării practicii judecătorești (*Mihalache v. România*, para. 134-138) sau reaprecierea situației de fapt în lipsa unor fapte noi sau recent descoperite (hot. [Stavilă v. România](#), 2022, para. 88-102) care nu erau în vădit iraționale (hot. [Bujnița v. Moldova](#), 2007, para. 23) nu au fost considerate de CtEDO ca constituind un „viciu fundamental”. Greșelile sau erorile autorităților trebuie, de regulă, interpretate în beneficiul persoanei acuzate și, de regulă, nu pot fi invocate în detrimentul acesteia (hot. [Rachikov v. Rusia](#), 2007, para. 50). Totuși, carențe deosebit de grave de procedură precum omisiunea investigării motivelor de instigare la ură care au stat la baza unui atac violent, cât și neluarea în considerare a unor astfel de motive la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile violente motivate de ură au fost considerate de CtEDO drept „vicii fundamentale” ([Sabalic v. Croația](#), 2021, para. 114). CtEDO de asemenea a nu a găsit o violare a art. 6 CEDO atunci când, prin căi extraordinare de atac, a fost casată o hotărâre judecătorească irevocabilă de condamnare care nu combătea câteva probe din dosar care confirmau nevinovăția (hot. [Lenskaya v. Rusia](#), 2009, para. 40-44).

38. Din para. 36-37 rezultă că viciul fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

39. Curtea Supremă de Justiție notează că, având în vedere că pune în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar.

b. Existența „viciului fundamental” în această cauză

40. Completul notează că dreptul la un interpret este unul din elementele dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, acest drept urmează a fi interpretat prin prisma impactului pe care îl aduce procesului echitabil. Scopul dreptului la un interpret este de a permite acuzatului să își organizeze apărarea, adică să poată prezenta instanței de judecată versiunea apărării (hot. CtEDO [Lagerblom v. Suedia](#), 2003, §§ 61), inclusiv să poată înțelege procedurile și să își informeze

apărătorul despre orice aspecte care ar putea fi invocate pentru a se apăra (hot. CtEDO [Cuscani v. Marea Britanie](#), 2002, § 38).

41. La momentul testării cu etilotestul, colaboratorii de poliție au vorbit cu condamnată în limba rusă. Condamnată susține că exprimarea colaboratorilor de poliție în limba rusă nu era clară, însă înregistrarea video anexată la dosar confirmă contrariul. Colaboratorii de poliție se exprimau în limba rusă suficient de clar pentru a fi înțeleși de o persoană care nu cunoaște deloc limba română. Potrivit condamnatei, ulterior, prietenul ei a venit la locul în care a fost oprită de poliție și i-a explicat în limba rusă ce spuneau colaboratorii de poliție. Condamnată a înțeles întrebarea colaboratorilor de poliție și a răspuns că a consumat puțin vin cu câteva ore în urmă. Ea a acceptat să fie testată cu etilotestul. Condamnată a obținut permisul în anul 2012, cu aproape nouă ani până la testarea cu etilotestul. Orice șofer, inclusiv începător, înțelege semnificația acestei testări. De asemenea, procesul-verbal de testare alcoolică semnat de condamnată este bilingv, în limba română și rusă (f.d. 12). Ulterior, ea a fost înlăturată de la conducerea mijlocului de transport și dusă la inspectoratul de poliție și, timp de peste două ore, a semnat documentele. Din circumstanțele de mai sus era evident pentru orice șofer abaterea de care este suspectată.

42. Chiar dacă imediat nu ar fi înțeles ceva, condamnată putea clarifica ulterior aspectele care nu îi sunt clare, pentru a-și asigura apărarea. Alături de ea a fost tot acest timp prietenul ei, care cunoștea limba română și, din spuse condamnatei, îi traducea când ea nu înțelegea. Instanța notează că condamnată a refuzat să dea declarații la etapa urmăririi penale. De asemenea, ea a fost asistată de același avocat la etapa urmăririi penale și în instanța de judecată. În prima instanță ea a beneficiat de un interpret autorizat și, nici ea, nici avocatul ei, nu au formulat obiecții față de calitatea traducerii. Prima instanță a tradus pentru condamnată sentința în limba rusă. Apărarea nu a menționat care anume aspecte condamnată nu le-a înțeles și în ce măsură acestea au afectat dreptul la apărare. Prin urmare, argumentul cu privire la lipsa interpretului la 23 martie 2021, atunci când condamnată a fost oprită în trafic și documentată, și în prima instanță, este vădit neîntemeiat.

43. Instanța trebuie să ofere răspuns la întrebarea dacă procedura de examinare a cauzei în ordine de recurs și participarea asistentului judiciar în instanța de recurs în calitate de interpret a constituit un viciu fundamental.

44. Completul notează că condamnată este cetățean a Republicii Moldova. Ea s-a născut în Republica Moldova în anul 1994, iar în perioada studiilor școlare ea a învățat timp de mai mulți ani limba română. Prin urmare, este improbabil că condamnată să nu înțeleagă deloc limba țării în care s-a născut și locuia timp de 29 de ani. Faptul cunoașterii sau înțelegerii suficiente a limbii române este confirmat implicit și de comportamentul ei. Astfel, recursul în anulare este înaintat de condamnată însuși și este întocmit în limba română (f.d. 214-126).

45. Completul notează că condamnată nu a susținut niciodată că nu a înțeles acuzațiile ce îi sunt aduse și că prin aceasta i-a fost afectat dreptul la apărare. Condamnată și-a ales singură avocatul și nu a susținut vreodată că nu înțelege ce îi comunică avocatul. Nici avocatul nu a anunțat instanța de judecată despre dificultăți în comunicarea cu condamnată. Asistentul judiciar al instanței Alexei Rusacov, care a asigurat traducerea în instanța de recurs, a acționat anterior în calitate de interpret. Apărarea nu a formulat obiecții față de calitatea traducerii efectuate în instanța de recurs, iar art. (1) alin. (3) din Legea nr. 264/2008 permite persoanelor care nu sunt autorizate în calitate de interpreți, în mod excepțional, să efectueze traduceri din și în limba pe care o cunosc (a se vedea para. 19).

46. La examinarea recursului, curtea de apel examinează preponderent aspecte de drept, iar aspectele de fapt sunt de regula clarificate în prima instanță. În recurs nu a fost invocată necesitatea prezentării probelor noi. Atunci când se examinează chestiuni de drept, iar acuzatul este reprezentat de un avocat, prezența acuzatului nu este crucială. Anume din acest motiv, art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală permite examinarea recursului în lipsa inculpatului legal citat.

47. Completul reiterează că pentru constatarea viciului fundamental și admiterea recursului în anulare era necesară întrunirea cumulativă a celor trei condiții menționate la para. 38. Completul nu a putut constata întrunirea primei condiții. Recurentul nu a argumentat nici cu privire la cea mai importantă condiție - dacă încălcarea pretinsă a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

48. Din considerentele de mai sus, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea la data depunerii recursului în anulare),

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare înaintat de condamnată Tatiana Feodorova împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea